

[OUT] TOPIAS

ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ & ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ / ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ
PERFORMANCE & PUBLIC / OUTDOOR SPACE

ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Δημοκρατία, δημόσιος χώρος και Performance.

Επιμέλεια: Αγγελική Αυγητίδου

Σάββατο 15 Οκτωβρίου 2016, 17.00

Μουσείο Μπενάκη (αμφιθέατρο), Πειραιώς 138

Μέρος του παράλληλου προγράμματος της έκθεσης *[OUT] TOPIAS* *Περφόρμανς και υπαίθριος / δημόσιος χώρος*

Η χρήση του δημόσιου χώρου ως πεδίου έκφρασης, επικοινωνίας και διεκδίκησης, τον συνδέει συμβολικά και άρρηκτα με τη δημοκρατία. Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ανοικτότητας και της ανεκτικότητας μεταφράζονται, σε αυτή τη σχέση δημόσιου χώρου και δημοκρατίας, στα χωρικά χαρακτηριστικά της προσβασιμότητας και της δυνατότητας/δικαιώματος χρήσης και οικειοποίησης του χώρου. Στην αποτίμηση του δημόσιου χώρου ως πεδίου έκφρασης της αστικής δημόσιας σφαίρας και της δημοκρατικής συζήτησης που λάμβανε χώρα σε αυτόν κατά τον 18^ο και 19^ο αιώνα, ο Jürgen Habermas συνδέει την ορθολογική κριτική με τη χωρική της έκφραση στα καφέ, τα σαλόνια και τους εκδοτικούς οίκους των συναθροισμένων αστών. Έκτοτε, η άποψη πως ο δημόσιος χώρος προάγει την ανεκτικότητα και το σεβασμό για το κοινό καλό έχει υποστεί ισχυρή κριτική. Ο Richard Sennett έχει υποστηρίξει πως το προσωπικό και το ιδιωτικό είναι αυτά που έχουν πλέον προταχθεί, μιλώντας για την “τυραννία της οικειότητας” και τη “μάχη των ναρκισσισμών”, ενώ η Nancy Fraser σχολιάζει ζητήματα πρόσβασης και ιεραρχίας στο δημόσιο χώρο. Η συνεχιζόμενη και πολλές φορές μη διακριτή ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου, ο εξευγενισμός του, η μείωση της προσβασιμότητας για συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες και ο ορατός και αόρατος έλεγχος της κίνησής μας μέσα σε αυτόν, έχουν δραματικά αλλοιώσει τις δυνατότητες της χρήσης του ως πεδίου έκφρασης, επικοινωνίας και διεκδίκησης.

Οι καλλιτέχνες της performance εξαρχής χρησιμοποίησαν το δημόσιο χώρο για το ξεδίπλωμα των έργων τους. Performance, δράσεις, συμμετοχικά και ακτιβιστικά έργα αλληλεπίδρασαν με το περιβάλλον, είτε ως χωρική κατασκευή, είτε ως πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα. Στις τωρινές συνθήκες, η χρήση του δημόσιου χώρου από τους καλλιτέχνες ενδεχομένως επαναφέρει τα ζητήματα του δικαιώματος στο δημόσιο χώρο, της δυνατότητας συμβολικής ταύτισης με αυτόν, καθώς και τα ζητήματα της προσβασιμότητας και της ανεκτικότητας του Άλλου. Μπορεί όμως επιπλέον ν’ αποκρύπτει τις βαθύτερες οικονομικές εξαρτήσεις, να συμβάλει στην κοινοτοπία μέσω της επανάληψης της

πραγματικότητας ή να προσφέρει σε θεσμικούς παράγοντες καλλιτεχνικό άλλοθι αντί ρήξης.

Το Σάββατο 15 Οκτωβρίου, 11 καλλιτέχνες, ακαδημαϊκοί, θεωρητικοί, ιστορικοί και επιμελητές τέχνης, θα καταθέσουν τις απόψεις τους για αυτά και άλλα ζητήματα στη στρογγυλή τράπεζα με θέμα «Δημοκρατία δημόσιος χώρος και Performance».

Συμμετέχοντες:

Γκίγκη Αργυροπούλου, Δρ, θεωρητικός, επιμελήτρια, σκηνοθέτης

Αγγελική Αυγητίδου, Δρ. εικαστικός - αρχιτέκτων, Επίκουρη καθηγήτρια Π.Δ.Μ.

Μαίρη Ζυγούρη, εικαστικός καλλιτέχνης, performer

Ελπίδα Καραμπά, επιμελήτρια, θεωρητικός τέχνης

Francesco Kiais, καλλιτέχνης, δάσκαλος και θεωρητικός της performance art, μέλος του διοικητικού επιμελητικού συμβουλίου στη Venice International Performance Art Week και ιδρυτής της πλατφόρμας [mind the] G.A.P.-Gathering Around Performance

Πάνος Κούρος, εικαστικός, θεωρητικός τέχνης, Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Πατρών

Ευαγγελία Λεδάκη, επιμελήτρια εκθέσεων, κριτικός τέχνης

Πάρις Λεγάκης, εικαστικός, θεωρητικός, performer

Κώστας Ντάφλος, Δρ. αρχιτέκτων – εικαστικός, Επίκουρος καθηγητής Ε.Μ.Π.

Κωστής Σταφυλάκης, Δρ. Πολιτικής Επιστήμης, Θεωρητικός Τέχνης και Εικαστικός, Εντεταλμένος διδασκαλίας στη ΜοΚΕ της ΑΣΚΤ και στο Πανεπιστήμιο Πατρών.

Άννα Τζάκου, performer, σκηνοθέτης και υποψήφια διδάκτωρ στη site-specific performance